

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 296/2012-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. oB., zastúpenej obchodnou spoločnosťou F., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. B. F., vedené pod sp. zn. Rvp 4218/2012, sp. zn. Rvp 4219/2012, sp. zn. Rvp 4220/2012, sp. zn. Rvp 4221/2012, sp. zn. Rvp 4222/2012, sp. zn. Rvp 4223/2012, sp. zn. Rvp 4224/2012, sp. zn. Rvp 4225/2012, sp. zn. Rvp 4226/2012, sp. zn. Rvp 4227/2012, sp. zn. Rvp 4228/2012, sp. zn. Rvp 4229/2012, sp. zn. Rvp 4230/2012, sp. zn. Rvp 4231/2012, sp. zn. Rvp 4232/2012, sp. zn. Rvp 4233/2012, sp. zn. Rvp 4234/2012, sp. zn. Rvp 4235/2012, sp. zn. Rvp 4236/2012, sp. zn. Rvp 4237/2012, sp. zn. Rvp 4238/2012 sp. zn. Rvp 4239/2012, sp. zn. Rvp 4240/2012, sp. zn. Rvp 4241/2012 a sp. zn. Rvp 4242/2012 vo veci namietaného porušenia jej základných práv na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zákazu diskriminácie podľa čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva pokojne užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 4218/2012, sp. zn. Rvp 4219/2012, sp. zn. Rvp 4220/2012, sp. zn. Rvp 4221/2012, sp. zn. Rvp 4222/2012, sp. zn. Rvp 4223/2012, sp. zn. Rvp 4224/2012, sp. zn. Rvp 4225/2012, sp. zn. Rvp 4226/2012, sp. zn. Rvp 4227/2012, sp. zn. Rvp 4228/2012, sp. zn. Rvp 4229/2012, sp. zn. Rvp 4230/2012, sp. zn. Rvp 4231/2012, sp. zn. Rvp 4232/2012, sp. zn. Rvp 4233/2012, sp. zn. Rvp 4234/2012, sp. zn. Rvp 4235/2012, sp. zn. Rvp 4236/2012, sp. zn. Rvp 4237/2012, sp. zn. Rvp 4238/2012 sp. zn. Rvp 4239/2012, sp. zn. Rvp 4240/2012, sp. zn. Rvp 4241/2012 a sp. zn. Rvp 4242/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 296/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 2. mája 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 4218/2012, sp. zn. Rvp 4219/2012, sp. zn. Rvp 4220/2012, sp. zn. Rvp 4221/2012, sp. zn. Rvp 4222/2012, sp. zn. Rvp 4223/2012, sp. zn. Rvp 4224/2012, sp. zn. Rvp 4225/2012, sp. zn. Rvp 4226/2012, sp. zn. Rvp 4227/2012, sp. zn. Rvp 4228/2012, sp. zn. Rvp 4229/2012, sp. zn. Rvp 4230/2012, sp. zn. Rvp 4231/2012, sp. zn. Rvp 4232/2012, sp. zn. Rvp 4233/2012, sp. zn. Rvp 4234/2012, sp. zn. Rvp 4235/2012, sp. zn. Rvp 4236/2012, sp. zn. Rvp 4237/2012, sp. zn. Rvp 4238/2012 sp. zn. Rvp 4239/2012, sp. zn. Rvp 4240/2012, sp. zn. Rvp 4241/2012 a sp. zn. Rvp 4242/2012 vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 12 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), zákazu

diskriminácie podľa čl. 14 dohovoru a práva užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v bližšie nekonkretizovaných konaniach (u súdneho exekútora boli veci vedené pod spisovými značkami: EX 37182008, EX 908122009, EX 129042009, EX 99812009, EX 103702010, EX 30672009, EX 87372009, EX 40882009, EX 30822009, EX 124862011, EX 17852009, EX 143012010, EX 145972010, EX 84852009, EX 28402008, EX 24612009, EX 41562009, EX 29842009, EX 70452011, EX 30852010, EX30572009, EX 123032011, EX 116012009, EX 79342009 a EX 77152011, pozn.).

Zo sťažností (v podstate s identickým obsahom) vyplýva, že sťažovateľka v predmetných 25 veciach osobitne podanými návrhmi požiadala súdneho exekútora o vykonanie exekúcie. Súdny exekútor následne požiadal okresný súd o udelenie poverení na vykonanie exekúcií. Sťažovateľka dôvodí, že okresný súd tieto žiadosti prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti rozhodnúť o nich v rámci priznanej právomoci v zákonom ustanovených lehotách.

Sťažovateľka ďalej uvádza, že okresný súd o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií dosiaľ nerozhodol napriek tomu, že tieto veci nevykazujú prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadujú takú spoluprácu okresného súdu s účastníkmi konania, ktorá by mohla podstatne ovplyvniť jeho posúdenie, resp. rozhodnutie v týchto veciach. Sťažovateľka uvádza, že jej dosiaľ neboli zo strany okresného súdu oznámené ani spisové značky, pod ktorými sa napádané exekučné konania vedú, preto ich identifikovala len pomocou označenia účastníkov a údajov, ktoré sú jej známe.

Sťažovateľka tvrdí, že vzhľadom na neodôvodnenú nečinnosť a neefektívny postup okresného súdu podala v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) predsedovi okresného súdu sťažnosti na prietahy v ňou iniciovaných exekučných konaniach a že na tieto svoje sťažnosti nedostala dosiaľ žiadnu odpoveď.

Uvedeným postupom okresného súdu malo podľa sťažovateľky dôjsť k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru upravujúcich zákaz diskriminácie.

V petite sťažností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v konaniach (bližšie nekonkretizovaných) boli porušené ňou označené práva, aby okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných prietáhov a sťažovateľke bol okresný súd zaviazaný zaplatiť finančné zadosťučinenie, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne

neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4218/2012, sp. zn. Rvp 4219/2012, sp. zn. Rvp 4220/2012, sp. zn. Rvp 4221/2012, sp. zn. Rvp 4222/2012, sp. zn. Rvp 4223/2012, sp. zn. Rvp 4224/2012, sp. zn. Rvp 4225/2012, sp. zn. Rvp 4226/2012, sp. zn. Rvp 4227/2012, sp. zn. Rvp 4228/2012, sp. zn. Rvp 4229/2012, sp. zn. Rvp 4230/2012, sp. zn. Rvp 4231/2012, sp. zn. Rvp 4232/2012, sp. zn. Rvp 4233/2012, sp. zn. Rvp 4234/2012, sp. zn. Rvp 4235/2012, sp. zn. Rvp 4236/2012, sp. zn. Rvp 4237/2012, sp. zn. Rvp 4238/2012 sp. zn. Rvp 4239/2012, sp. zn. Rvp 4240/2012, sp. zn. Rvp 4241/2012 a sp. zn. Rvp 4242/2012, a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu sťažovateľkou označených práv postupom okresného súdu v bližšie neoznačených konaniach

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom..., ak tento zákon neustanovuje inak.

V zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Citované ustanovenia § 20 ods. 1 až 3 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahujú aj na sťažnosti podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd viazaný pritom návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že sťažovateľka prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu (ktorý zrejme koncipoval samotný návrh, pozn.) v texte sťažností ani v ich petite neuviedla spisové značky, pod ktorými sú ňou namietané konania pred okresným súdom vedené.

Sťažovateľka tiež napriek tomu, že na úvodných stranách sťažností uvádza ako prílohy „*listiny podľa textu*“, ústavnému súdu (okrem splnomocnenia) v prílohách nedoručila žiadne písomné podklady.

Uvedené nedostatky podania indikujú v prvom prípade taký stupeň neurčitosti petitu, že ho treba považovať za nevykonateľný, a v druhom prípade (absencia príloh) zase neumožňujú ústavnému súdu náležite preskúmať prípustnosť sťažností podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde. V tomto prípade je prípustnosť sťažností viazaná na vyčerpanie právnych prostriedkov, ktoré jej zákon na ochranu jej základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľka oprávnená podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch.

Ústavný súd zdôrazňuje, že právny inštitút predbežného prerokovania návrhu (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a s ním spojené náležitosti, ktoré musí každý návrh obsahovať, nie je samoúčelný, pretože týmto postupom sa skúmajú podmienky konania a bez ich splnenia nie je ústavný súd oprávnený vo veci konať.

Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie

konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

Ústavný súd iba nad rámec uvedených dôvodov konštatuje, že pokiaľ ide o sťažovateľkou tvrdené, ale nepreukázané podanie sťažností predsedovi okresného súdu na prietahy v konaniach, v prípadoch sp. zn. Rvp 4227/2012 a sp. zn. Rvp 4239/2012 ide o tvrdenia absurdné, pretože z podaní sťažovateľky vyplýva, že spoločnú sťažnosť týkajúcu sa týchto prípadov mala sťažovateľka podať 25. mája 2011, pričom k spísaniu samotných návrhov na exekúciu malo dôjsť vo veci sp. zn. Rvp 4227/2012 až 14. júla 2011 a vo veci sp. zn. Rvp 4239/2012 až 13. júla 2011. Vo veci sp. zn. Rvp 4236/2012 bola predmetná sťažnosť podaná po uplynutí 22 dní od spísania návrhu na vykonanie exekúcie a vo veci sp. zn. Rvp 4242/2012 mala sťažovateľka podať sťažnosť na prietahy v konaní hneď v ten istý deň, ako mala spísať samotný návrh na vykonanie exekúcie, ktorých doručením sa mali napadnuté konania iba začať.

Ústavný súd aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky konštatuje, že sťažnosti vykazujú také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, preto sťažnosti sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí už pri ich predbežnom prerokovaní.

Nad rámec uvedeného ústavný súd konštatuje, že pokiaľ ide o riadne nevybavenie jej sťažností na prietahy v konaní predsedom okresného súdu, sťažovateľka mohla podať sťažnosť podľa § 63 nasl. zákona o súdoch aj predsedovi nadriadeného krajského súdu, aby urobil vo veci nápravu, čo však z jej sťažností nevyplýva.

Rozhodovaním o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky sa už ústavný súd nezaoberal, pretože vzhľadom na opísané okolnosti prípadu a ustálené právne závery tieto v danej veci stratili opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. júna 2012